

XXIII. LATE HULDE AAN MARIA CALLAS

We hebben nog je stem Maria.
Vlijmscherp en raak kliëft ze door ons hart,
't verrassend doorlopen van octaven
vast gebrand in duizend dichte groeven.

Ook nu nog is je liefde bloedrood,
hartstochtelijk ver over de dood.
Je hebt zovele minnaars versleten.
We voelen hoe je ze hebt bezeten.

Ontelbaar heb je wraak gezworen.
Je woede maakt me steeds huiverig.
Je was voor de volmaaktheid geboren,
zo verrassend geniaal nauwkeurig.

Eindeloos heb je de dood bezongen.
Je was zo tragisch eenzaam en alleen,
zo ongenaakbaar hoog opgeklommen,
ver weg van bewonderaars om je heen.

Waarom ben je zo vroeg gegaan Maria?
Paste het slecht, je harnas van de roem?
Of was de dood misschien zo alledaags,
een gewoon orgelpunt, een waas, iets vaags?

Arme Maria! De pure waarheid van je stem!
Onwrikbare duizelingwekkende zekerheid,
geen tederheid maar door naakte passie gedreven.
Je leven was niet om 't even, ook al was het tijd!

13 juni 2007

Maria Callas (1923-1977) was wellicht de beroemdste sopraan van de twintigste eeuw. Ze stierf onverwacht in Parijs in mysterieuze omstandigheden.